

✓ 1915. II. 1956.

Mysteriet i Sovevognen

Kriminalroman i 3 Akter 50 Afdel.

2. Serie af Sukces'en
„Manden med de ni Fingre”

I Hovedrollen:
Aage Hertel

Optaget af
Nordisk Films Co.

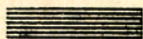
eller f.
Ved Wisthus
København

A. W. Sandberg

1918

Personerne:

John Smith, kaldet „Manden med
de 9 Fingre“ Aage Hertel.
Sylvester Jackson, Chefen for Op-
dagelsespolitiet Alf Blütecher.
William Morne, Jacksons Medhjælper Arne Weel.

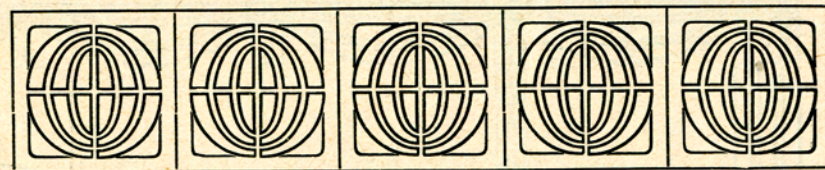
Afdelingerne:

1. John Smith arbejder paa sin Befrielse.
2. Da Jerngitret faldt.
3. En farlig Tur langs Nedlobsrenden.
4. Paa Fængslets Tag.
5. Et Spring!
6. Atter i det Fri.
7. Paa Jernbanestationen.
8. Ekspre sen Paris—Lyön.
9. I Sovevognen.
10. Den sovende Passager.
11. Mordet.
12. „Jeg trængte blot til lidt frisk Luft“.
13. Passageren kastes ud af Vinduet.
14. Den falske Delagrance.
15. Værdifulde Breve og Dokumenter.
16. Liget af en Tugthusfange findes.
17. „Manden med de 9 Fingre“ savnes.
18. Jackson faar Meddelelse om Fundet.
19. Paa Stedet.
20. Den højre Haand undersoges.
21. „Det er ikke John Smith“.
22. „Hvad Liget gemte“.
23. John Smith i Paris.
24. I Finansministeriet.
25. „Kom igen i Eftermiddag“.
26. Forberedelserne træffes.
27. Opdagelsespolitiet tager Affære.
28. Forretningen, hvorfra den Slags Tæpper sælges.
29. Hos Sovevognsselskabet.

30. „Udbetal ikke Pengene, før jeg har talt nærmere med Dem“.
31. Brevet opsnappes.
32. Den falske Delagrance faar Pengene.
33. Paa Hotellet.
34. Medhjælperens store Kup.
35. Tasken tommes for sit Indhold.
36. Jackson indfinder sig.
37. Mellem dobbelt Ild.
38. Telefontraaden overklippes.
39. Den durkdrevne John Smith.
40. Lyset slukkes.
41. Flugten.
42. Ogsaa „en Revolver“.
43. I det sikre Skjul.
44. Den dyrebare Taske.
45. En fin Dagløn.
46. John Schmidt flygter med Tasken.
47. Sporet tabes.
48. Det spændende Øjeblik.
49. Tasken er tom!!
50. En ny Plan fødes i hans Hjerne — men herom senere!

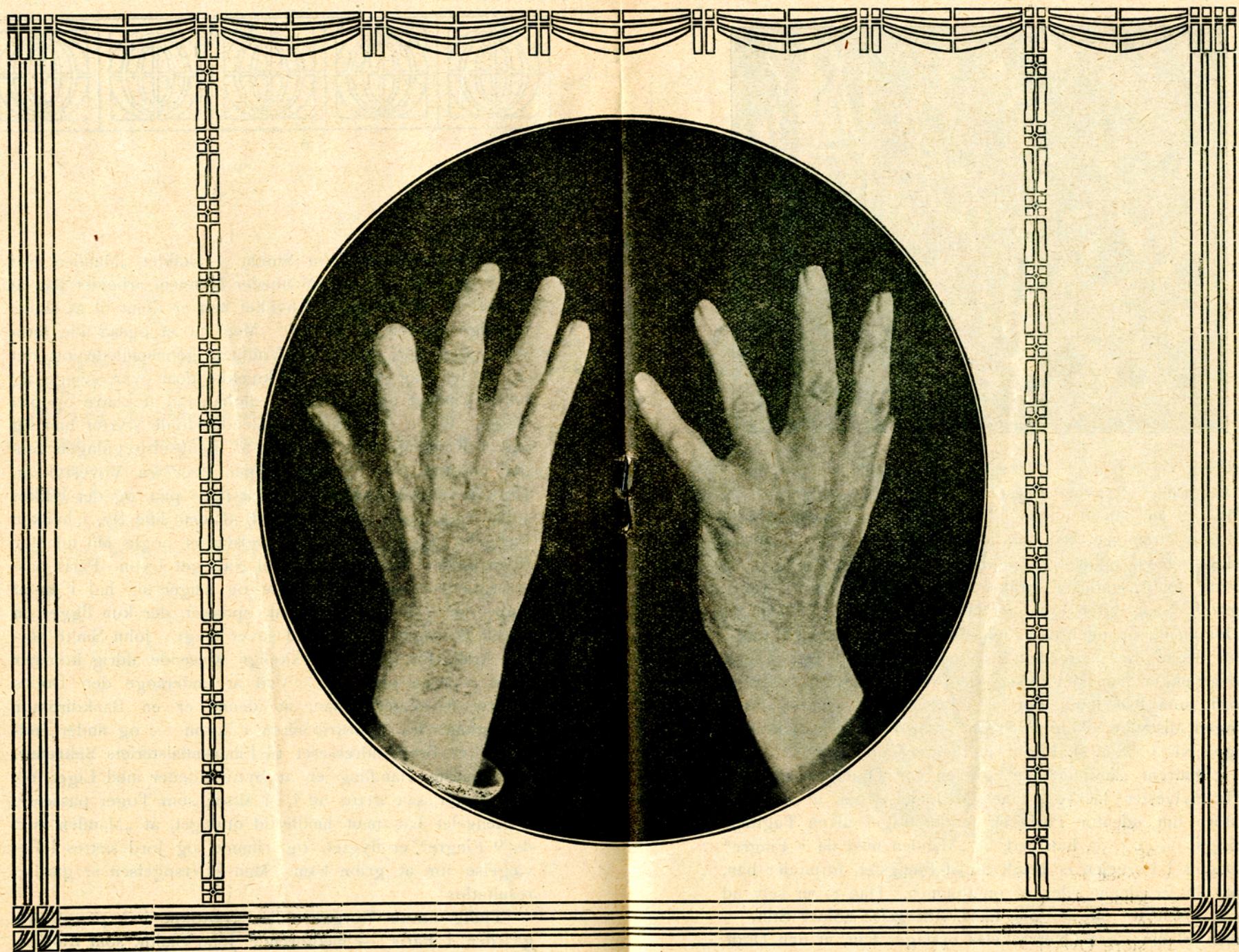

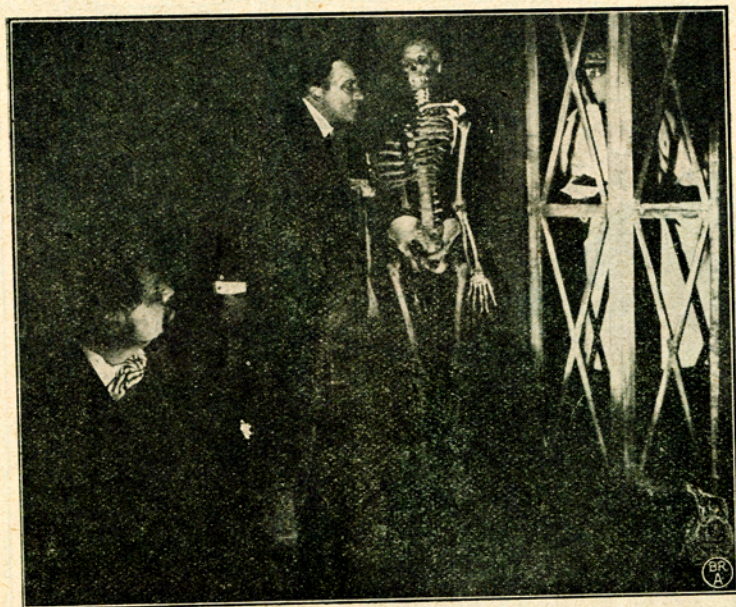
Den Spænding, der er over denne Film, staar ikke tilbage for den Mysik, der hvilede over vor første Beretning om „Manden med de 9 Fingre“, hvoraf „Mysteriet i Sovevognen“ er en underholdende Fortsættelse. Enhver, der har Interesse for Kriminalfilms, vil have Udbytte og Fornøjelse af at overvære den Række Skildringer, som vi nu har paa-begyndt, af Storforbryderen John Smiths Bedrifter.

Storforbryderen John Smith, — kaldet „Manden med de 9 Fingre“ — har Maaneder igennem arbejdet paa at slippe ud af Fængslet, i hvilket han er dømt til at skulle tilbringe Resten af sit Liv. Men nu er ogsaa alle Jernstængerne, der sidder fra Vinduet, gennemfilede, og det er en let Sag for ham at knække dem over, svinge sig ud af Vinduet og langs en Nedløbsrende at klatre op paa Taget. Oppe fra denne svimlende Højde styrter han sig ned i Kanalen, som Bagsiden af Fængselsbygningen vender ud mod, — og han slipper godt fra Vovestykket. Mørket er imidlertid begyndt at falde paa, og det lykkes John Smith uset at slippe ud af den lille By, i hvilken Fængslet ligger. Ved en Landstation nogle Mil udenfor Byen holder han sig skjult, til Nattoget Lyon—Paris passerer, entrer saa op i Toget og sniger sig ind i en af Kupéerne, i hvilken han har opdaget, der kun ligger en enkelt Passager, som tilmed sover trygt. John Smith sørger straks for, at den ulykkelige Rejsende aldrig kommer til at vaagne op mere. Ved at undersøge den Dødes Papirer konstaterer han, at denne er en Bankdirektor Delagrance fra Industribanken i Lyon — og finder endvidere et Brev, adresseret til Finansministeriets Sekretær. Hans næste Handling er at bytte Klæder med Liget, og han kaster saa dette ud i en Mose, som Toget passerer. I Fængslet har man imidlertid opdaget, at „Manden med de 9 Fingre“ er flygtet, og Himmel og Jord sættes i Bevægelse for at gribe ham. Men Eftersøgelsen er ganske resultatløs.

Tidlig næste Morgen ruller Nattoget ind paa Bane-
gaarden i Paris, — medførende John Smith, som fra Sta-

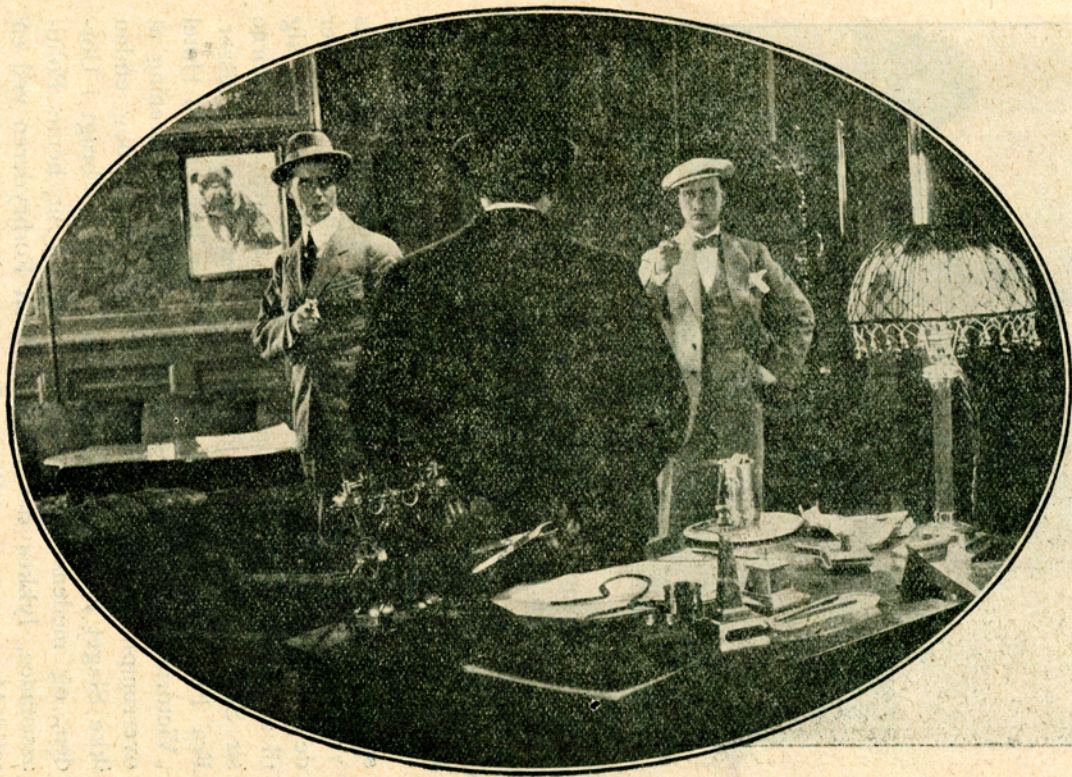

tionen tager hen til et Hotel, hvor han indlogerer sig under Delagrance's Navn. Først nu aabner han forsigtig det Brev, som han fandt mellem den Dræbtes Papirer. Af Brevet fremgaar det, at Delagrance i Finansministeriet skulde have udleveret Banknoter til et Beløb af 650,000 Frc. John Smith er straks klar over, at der et Kup at gøre — og efter igen at have forseglet det værdifulde Dokument, opsøger han Finansministeriets Sekretær. Overfor denne præsenterer han sig som Bankdirektør Delagrance, overrækker ham det forseglede Brev og nævner det Stikord, som han fandt opgivet i Brevet. Sekretæren fatter ingen Mistanke til John Smith — men beder ham komme igen Kl. 3. Saa skal han faa Pengene udbetalt.

Omtrent samtidigt har Chefen for Opdagelsespolitiet, Hr. Sylvester Jackson, faaet Meddelelse om, at der i en Mose lidt udenfor Paris er fundet Liget af en Tugthusfange, — og da han ved, at „Manden med de 9 Fingre“ Dagen i Forvejen er brudt ud af Fængslet, formoder han, at det er denne, der er omkommen. Han tager selv ud til Mosen for at se, om hans Antagelse holder Stik, — men til sin store Overraskelse opdager han, at den Døde

Aage Hertel.

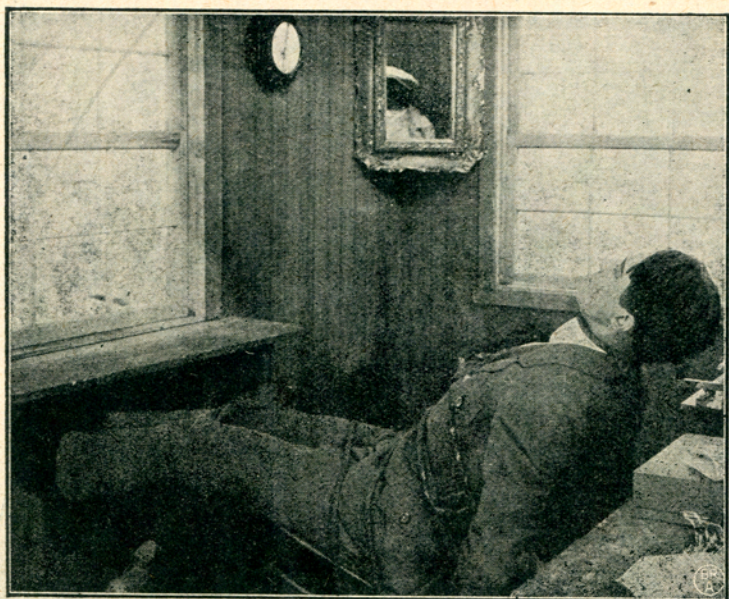

ikke mangler højre Haands Pegefinger — og derfor ikke kan være identisk med John Smith. I Ligets ene Haand finder han et afrevet Stykke af et Tæppe, og ved Hjælp af dette Fund lykkes det ham med en Del Besvær at identificere den Døde. Ved at telefonere til Industribanken i Lyon faar han at vide, i hvilken Anledning Delagrance er taget til Paris.

Jackson begynder nu at ane, hvordan Sagen forholder sig. Han er klar over, at det er John Smith, der staar bag det hele, og at det nu gælder om at faa den snedige Forbryders Plan forpurret. Han skriver derfor et Par Ord til sin mest betroede Assistent, — William Morne, — og beder ham drage Omsorg for, at Finansministeriet ikke udbetaler de Penge, der er bestemt for Industribanken i Lyon. Jackson selv vil sørge for, at der bliver udsendt Stikbreve med John Smith's Signalement.

Dette Brev bliver imidlertid opsnappet af en af John Smith's Medhjælpere, der er sendt ud for at holde Øje med den unge Opdager, — og Kl. 3 stiller „Manden med de 9 Fingre“ i Finansministeriet og faar uden Vanskeligheder Pengene udbetalt.

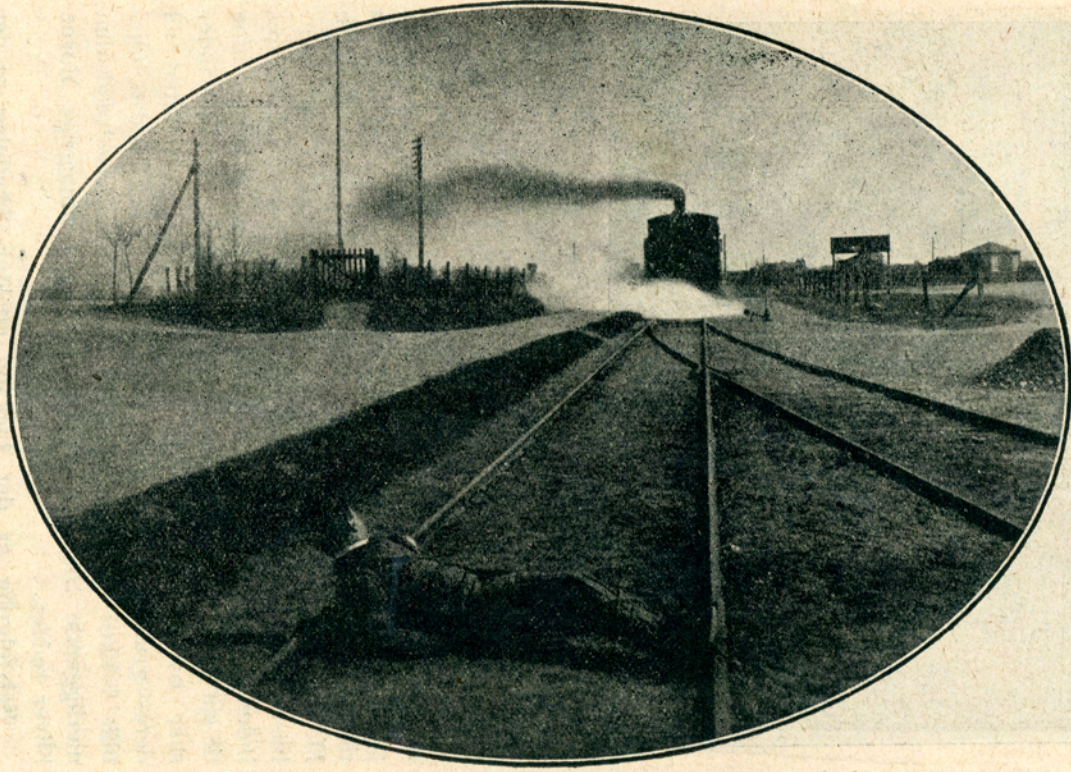
Paa samme Tid faar Jackson Meddelelse om, at den efterlyste Forbryder rimeligvis bor paa „Hotel Victoria“ under Delagrance's Navn og sender William Morne hen paa Hotellet. Han tager selv hen i Finansministeriet, hvor han til sin Ærgrelse hører, at Pengene er udbetalt.

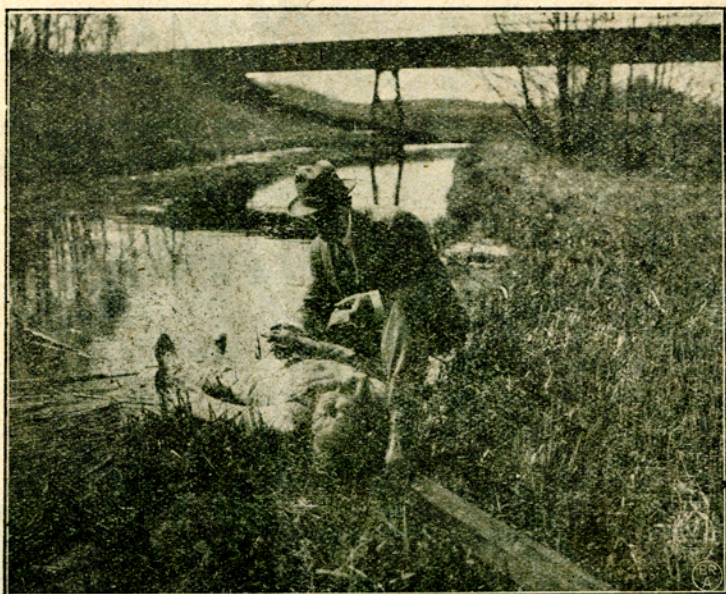
Morne, der paa Hotellet har faaet at vide, at den Efter-søgte ikke er til Stede i Øjeblikket, skjuler sig paa hans Værelse. Straks efter kommer John Smith tilbage, lægger de ny erhvervede Banknoter i en Haandtaske og giver sig til at pakke. Medens han er optaget af dette, ser Morne sit Snit til at ombytte Banknoterne med en Brevpresser. Fra Finansministeriet er Jackson taget lige hen til Hotel „Victoria“, og det lykkes nu ham og Morne i Forening at overrumple Forbryderne. John Smith anser dog endnu ikke Slaget for tabt. Han faar Hustelefonen bragt i Uorden, og medens Jackson løber ned for at hente Politiasistance, lykkes det virkelig ogsaa Forbryderen ved en snild Manøvre at undslippe. En af hans Medhjælpere venter ham udenfor Hotellet. De faar fat i en Bil — og jager bort. Jackson og Morne sætter efter i en anden Bil. Forbryderne forstaar stadig at lægge Forfølgerne

№158

North Film C

Obtained at

Hindringer i Vejen og fatter til Slut den dristige Plan at uskadeliggøre Opdagerne.

De faar dem lokket ind i et Ledvogterhus, overmander dem og faar dem forsvarligt baste og bundet. Paa en Tavle ser John Smith, at der om 10 Minutter skal passere et Tog og benytter sig straks af denne Viden til at tage en raffineret Hævn over sine Forfølgere. William Morne bliver bundet fast til Skinnerne udenfor Ledvogterhuset, og Jackson bindes fast til en Stol og anbringes indenfor Vinduet, saa han ikke kan undgaa at blive Vidne til sin Medhjælpers frygtelige Død. Forbryderne forsvinder saa, overbeviste om, at i Løbet af faa Minutter vil deres grusomme Hævnaakt være fuldbyrdet. I sidste Øjeblik lykkes det imidlertid at faa Forbindelse med den nærliggende Station, — og den næsten afmægtige Morne bliver reddet.

Selvfølgelig er det Jackson en dyb Skuffelse, at det ikke denne Gang lykkedes ham at paagribe „Manden med de 9 Fingre“; men det er ham dog en svag Trøst, at det eneste Udbytte, Forbryderen har haft af sine sidste Bedrifter, er — en Brevpresser.

Optaget af
Nordisk Films C .
Nr 128

Ab. L. INDRICH
 KØBENHAVN B.

Døden paa *Skinnerne*.

"Manden med de 9 Fingre".

Mydret II Del. Sævegren

Storforbryderen John Smith, - kaldet "Manden med de 9 Fingre" har Maaneder igennem arbejdet paa at slippe ud fra det Fængsel, i hvilket han er dømt til at skulle tilbringe Resten af sit Liv. Men nu er ogsaa alle Jernstængerne, der sidder fra Vinduet, gennemfillede, og det er en let Sag for ham at knække dem over, svinge sig ud af Vinduet og langs en Nedløbsrende at klatre op paa Taget. Oppe fra denne svimlende Højde styrter han sig ned i Kanalen, som Bagsiden af Fængselsbygningen vender ud mod, - og han slipper godt fra Vovestykket. Mørket er imidlertid begyndt at falde paa, og det lykkes John Smith uset at slippe ud af den lille By, i hvilken Fængslet ligger. Ved en Landstation nogle Mil uden for Byen holder han sig skjult, til Nattoget Lyon-Paris passerer, - entrer saa op i Toget og sniger sig ind i en af Kupéerne, i hvilken han har opdaget, der kun ligger en enkelt Passager, som tilmed sover trygt. John Smith sørger strax for, at den ulykkelige Rejsende aldrig kommer til at vaagne op mere. Ved at undersøge den Dødes Papirer konstaterer han, at denne er en Bankdirektør Delagrance fra Industribanken i Lyon - og finder endvidere et Brev, adresseret til Finansministeriets Sekretær. Hans næste Handling er at bytte Klæder med Liget, og han kaster saa dette ud i en Mose, som Toget passerer. I Fængslet har man imidlertid opdaget, at "Manden med de 9 Fingre" er flygtet, og Himmel og Jord sættes i Bevægelse for at gribe ham. Men Eftersøgelsen er ganske resultatløs.

Tidlig næste Morgen ruller Nattoget ind paa Banegaarden i Paris, - medførende John Smith, som fra Stationen tager hen til et Hotel, hvor han indlogerer sig under Delagrance's Navn. Først nu aabner han forsigtigt det Brev, som han fandt mellem den Dræbtes Papirer. Af Brevet fremgaar det, at Delagrance i Finansministeriet

skulde have udleveret Banknoter til et Beløb af 650,000 Frc. John Smith er straks klar over, at det er et Kup at gøre - og efter igen at have forseglet det værdifulde dokument, opsøger han Finansministeriets Sekretær. Over for denne præsenterer han sig som Bankdirektør Delagrance, overrækker ham det forseglede Brev og nævner det Stikord, som han fandt opgivet i Brevet. Sekretæren fatter ingen Mistanke til John Smith - men beder ham komme igen Kl. 3. Saa skal han faa Pengene udbetalt.

Omtrent samtidigt har Chefen for Opdagelsespolitiet, Hr. Sylvester Jackson, faaet Meddelelse om, at der i en Mose lidt uden for Paris er fundet Liget af en Tugthusfange, - og da han ved, at "Manden med de 9 Fingre" Dagen i Forvejen er brudt ud af Fængslet, formoder han, at det er denne, der er omkommen. Han tager selv ud til Mosen for at se, om hans Antagelse holder Stik, - men til sin store Overraskelse opdager han, at den Døde ikke mangler højre Haands Pegefinger - og derfor ikke kan være identisk med John Smith. I Ligets ene Haand finder han et afrevet Stykke af et Tæppe, og ved Hjælp af dette Fund lykkes det ham med en Del Besvær at identificere den Døde. Ved at telefonere til Industribanken i Lyon faar han at vide, i hvilken Anledning Delagrance er taget til Paris.

Jackson begynder nu at ane, hvordan Sagen forholder sig. Han er klar over, at det er John Smith, der staar bag det hele, og at det nu gælder om at faa den snedige Forbryder Planen forpurret. Han skriver derfor et Par Ord til sin mest betroede Assistent, - William Morne, - og beder ham drage Omsorg for, at Finansministeriet ikke udbetaler de Penge, der er bestemt for Industribanken i Lyon. Jackson selv vil sørge for, at der bliver udsendt Stikbreve med John Smith's Signalement.

Dette Brev bliver imidlertid opsnappet af en af John Smith's Medhjælpere, der er sendt ud for at holde Øje med den unge Opda-

ger, - og Kl. 3 stiller "Manden med de 9 Fingre" i Finansministeriet og faar uden Vanskeligheder Pengene udbetalt.

Paa samme Tid faar Jackson Meddelelse om, at den efterlyste Forbryder rimeligvis bor paa Hotel "Victoria" under Delagrance's Navn - og sender William Morne hen paa Hotellet. Han tager selv hen i Finansministeriet, hvor han til sin Ærgrelse hører, at Pengene er udbetalt.

Morne, der paa Hotellet har faaet at vide, at den Eftersøgte ikke er til Stede i Øjeblikket, skjuler sig paa hans Værelse. Straks efter kommer John Smith tilbage, lægger de ny erhvervede Banknoter i en Haandtaske og giver sig til at pakke. Medens han er optaget af dette, ser Morne sit Snit til at ombytte Banknoterne med en Brevpresser. Fra Finansministeriet er Jackson taget lige hen til Hotel "Victoria", og det lykkes nu ham og Morne i Førelse at overrumple Forbryderen. John Smith anser dog endnu ikke Slaget for tabt. Han faar Hustelefonen bragt i Uorden, og medens Jackson løber ned for at hente Politiassistance, lykkes det virkelig ogsaa Forbryderen ved en snild Manøvre at undslippe. En af hans Medhjælpere venter ham uden for Hotellet. De faar fat i en Bil - og jager bort. Jackson og Morne sætter efter dem i en anden Bil. Forbryderne forstaar stadig at lægge Forfølgerne Hindringer i Vejen og fatter til Slut den dristige Plan at uskadeliggøre Opdagerne.

De faar dem lokket ind i et Ledvogterhus, - overmander dem og faar dem forsvarligt bastet og bundet. Paa en Tavle ser John Smith, at der om 10 Minutter skal passere et Tog og benytter sig straks af denne Viden til at tage en raffineret Hævn over sine Forfølgere. William Morne bliver bundet fast til Skinnerne uden for Ledvogterhuset, og Jackson bindes fast til en Stol og anbringes inden for Vinduet, saa han ikke kan undgaa at blive Vidne til sin Medhjælperes frygtelige Død. Forbryderne forsvinder saa, - overbeviste om, at i Løbet af faa Minutter vil deres grusomme Hævnaft

være fuldbyrdet. I sidste Øjeblik lykkes det imidlertid Jackson at faa Forbindelse med den nærliggende Station, - og den næsten afmægtige Morne bliver reddet.

Selvfølgelig er det Jackson en dyb Skuffelse, at det ikke denne Gang lykkedes ham at pargribe "Manden med de 9 F" det erham dog en svag Trøst, at det eneste Udbytte, F haft af sine sidste Bedrifter, er - en Brevpresser.

D e r M a n n m i t n e u n F i n g e r n II.

Der Tod auf den Eisenbahnschienen.

Kriminal-Schauspiel in

3 Akten.

Personen:

Wolff, der Mann mit neun Fingern.....Herr Aage Hertel
Der rote Emil, sein Helfershelfer.....Herr Franz Skondrup
Felix Hartung, Leiter der Geheimpolizei.....Herr Alf Blütecher
Georg Sturm, sein Assistent.....Herr Arne Weel

Wolff, der Mann mit neun Fingern, durchfeilt die Eisenstäbe vor dem Fenster seiner Zelle und flüchtet im Dunkel der Nacht an die grosse Eisenbahnlinie, die den Orient mit dem Okzident, Wien mit Konstantinopel, verbindet. Es gelingt ihm, auf den Nachtschnellzug via Sofia, der auf freier Strecke hält, aufzuspringen und die Tür des Schlafwagens im Fahren zu öffnen. Ohne dass der wachhabende Beamte sein Eindringen bemerkt, schleicht sich Wolff in ein Abteil erster Klasse, in welchem der Prokurist der Commerz-und Industriebank-Sofia in tiefem Schläfe liegt. Schnell entschlossen zur finsternen Tat, erwürgt er den Unglücklichen, ehe dieser recht zur Besinnung kommt, zieht dem Toten seine Gefängnistracht an und wirft ihn zum Fenster hinaus, als der Zug sumpfiges Gelände passiert. In den Kleidern des Ermordeten und im Besitze seines Gepäcks langt er am nächsten Morgen unentdeckt in Wien an, wo er in einem vornehmen Hotel ein Zimmer nimmt. In der Handtasche Danilows findet er einen Brief seiner Bank, den er vorsichtig öffnet. Das Schreiben ist an den Direktor der oesterreichischen Kreditgesellschaft gerichtet und hat folgenden Inhalt.

"Laut unserer Verabredung vom 11. ds. bitten wir Sie, unserem Prokuristen, Herrn Danilow, der unser volles Vertrauen besitzt, die vereinbarten Summen aus-zuzahlen. Der Herr wird neben persönlichen Ausweisen das Stöckwort "Pekunia" geben."

Wolff ist sofort entschlossen, diesen Fang auszunützen und das Geld zu erheben. Zu diesem Zweck begibt er sich zunächst zu dem

(Der Mann mit neun Fingern) - 2 -

Geheimhause, in dem seine Helfershelfer wohnen.

Sein Entschwinden ist inzwischen längst entdeckt worden, und die Gefängnisverwaltung hat sich mit der Polizei in Verbindung gesetzt. Nicht viel später als diese Hiobspost trifft bei dem Leiter der Geheimpolizei, Felix Hartung, die Nachricht ein, dass die Leiche eines Sträflings unweit des Bahngelaises gefunden wurde. Er eilt sofort zu der bezeichneten Stelle, entdeckt aber, dass es sich bei diesem Fund nicht um den Mann mit neun Fingern, sondern wahrscheinlich um eines seiner Opfer handelt. Als einziger Anhaltspunkt dient ihm ein Stück Vorhangsstoff, welchen die krampfhaft zusammengeballte Rechte des Ermordeten umschloss. Zu seiner Freude gelingt es ihm jedoch sehr schnell, die Fabrik festzustellen, die solchen Vorhangsstoff verfertigt. Ihre grösste Kundin ist die Schlafwagengesellschaft, die den Verkehr zwischen Wien und Konstantinopel besorgt. Die übrigen Nachforschungen wickeln sich auf Grund dieser Entdeckungen rasch ab. Hartung findet das Abteil, dessen zerfetzte Gardine noch Spuren des nächtlichen Kampfes zeigt. Er erfährt auf dem Büro der Schlafwagengesellschaft den Namen des letzten Inhabers des in Frage kommenden Betts und erhält endlich von der Commerzbank in Sofia die gewünschte Auskunft über die Mission Danilows. Er unterrichtet sofort brieflich seinen Assistenten Georg Sturm über das neue Verbrechen Wolffs und beauftragt ihn mit der Aufklärung der Kreditgesellschaft, während er sich selbst mit den Massnahmen beschäftigt, die zur Verhaftung des entsprungenen Sträflings führen sollen.

Wolff ist indessen auf seiner Hut gewesen. Er hat Georg Sturms Wohnung durch eine seiner Agentinnen beobachten lassen. Diese fängt in der Verkleidung eines Dienstmädchens Hartungs Brief ab und bringt ihn ihrem Auftraggeber. Auf diese Weise erfährt Georg Sturm nichts von den Unterweisungen seines Vorgesetzten, und als er ihn im Nachmittag aufsucht und die Unterschlagung des Briefes entdeckt wird, ist

es bereits zu spät. Die Kreditgesellschaft hat dem Ueberbringer des Vertrauensbriefes arglos die geforderten Summen ausgezahlt.

Diese unglückliche Wendung der Dinge erfährt dadurch eine Bese-⁴ rung, dass es inzwischen gelungen ist, das Hotel festzustellen, in dem Wolff unter dem Namen Danilows abgestiegen ist. Sturm verbirgt sich in dem Zimmer und entwendet dem heimkehrenden Mann mit neun Fingern unbemerkt aus der Briefftasche den ganzen Raub. Als es jedoch später zum Ringkampf zwischen den beiden Männern kommt, behält Wolff, der die Telefondrähte und die Lichtleitung durchschnitten hat, die Oberhand. Er entflieht im Finstern, bemächtigt sich einer Autodroschke und zwingt den Schofför, während der Fahrt die Kleider mit ihm zu wechseln. Dann stösst er sein Opfer vom Trittbrett herab. Dadurch führt er seine Verfolger auf eine falsche Fährte und gewinnt einen Vorsprung, den er sehr schlau ausnützt. Er bestreut die Strasse mit Nägeln, welche das verfolgende Auto in seinem Vorwärtskommen lähmen, bis es zuletzt mit durchbohrten Pneumatiks hilflos auf der Landstrasse stehen bleibt. Als Hartung sich darauf von Sturm trennt, nehmen Wolff und seine Helfer¹helfer zunächst den jungen Sturm gefangen, den sie in eine einsame Eisenbahnstation bringen, die sie überfallen und besetzt haben. Sturm wird gezwungen, reglos am Fenster zu stehen, so dass der arglose Hartung ebenfalls das Gebäude betritt und überwältigt wird. Man fesselt den Leiter der Geheimpolizei an einen Stuhl und schafft Georg Sturm dann vor seinen Augen auf die Schienen, wo der in zehn Minuten vorüberbrausende Budapestester Schnellzug ihn bestimmt zermalmen muss. Dann entfernen sich die Verbrecher hohnlächelnd. Trotz seiner verzweifelten Lage gibt jedoch Hartung weder sich noch seinen Assistenten verloren. Nach unsäglichem Anstrengungen gelingt es ihm auch, den Telegraphenapparat mit den gefesselten Händen zu erreichen und in Bewegung zu setzen. Er gibt der nächsten Station die Anweisung, den Schnellzug auf ein Nebengeleise zu leiten und ihm zu Hilfe zu kommen.

(Der Mann mit neun Fingern) - 4 -

Georg Sturm sieht inzwischen die Lokomotive heranbrausen und bereitet sich auf einen furchtbaren Tod vor. Aber unmittelbar vor seinem Körper schwenkt der Zug nach links ab, und eine Dräsine wird in der Ferne sichtbar, welche die Retter heranbringt.

In seiner Geheimwohnung erstattet Wolff seinen Genossen unterdessen triumphierend Bericht und schlägt prahlend die Briefftasche auf. Sie ist leer....

Hartung und Sturm haben ihn zum zweiten Mal besiegt. Er ist kein reicher Mann, wie er hoffte, sondern ein armer verfolgter Sträfling, über dessen Haupt sich das Netz zusammenzieht.

oooooooooooo000oooooooooooo

LA MORT SUR LES RAILS.

(L'homme aux neuf doigts, seconde partie).

Personnages:

John Smith, surnommé l'homme aux neuf doigts.
Jim Harris, son complice.
Sylvestre Jackson, chef de la police secrète.
Georges Morne, son aide.

Le criminel John Smith, surnommé l'homme aux neuf doigts, a travaillé pendant des mois pour s'évader de la prison, dans laquelle il est condamné à passer le reste de sa vie. Mais à présent toutes les barreaux de la fenêtre sont limés et il lui est très facile de les rompre, se glisser dehors et atteindre le toit par une gouttière. De cette hauteur vertigineuse il se précipite dans le canal sur lequel donnent les bâtiments arrières de la prison et il échappe heureusement de ce coup téméraire. Le crépuscule tombe et John Smith réussit à quitter sans être découvert la petite ville dans laquelle la prison se trouve. Il se cache près d'une petite gare d'un village à quelques lieues hors de la ville, jusqu'à ce que le train de nuit de Lyon à Paris passe, alors il entre dans le train et se glisse dans un des compartements où il a observé qu'il n'y a qu'un voyageur, qui dort même profondément. John Smith fait en sorte que le malheureux ne puisse jamais se reveiller. En examinant les papiers de sa victime il constate que le voyageur est un Monsieur Jean Delagrangé Directeur de la Banque de l'Industrie à Lyon; il trouve en outre une lettre adressée au Secrétaire du Ministère des Finances. Sa prochaine action est d'échanger ses vêtements contre ceux du mort qu'il jette dans un marais que le train traverse. Cependant dans la prison on a découvert que l'homme aux neuf doigts s'est évadé; on met tout en mouvement pour le reprendre, mais toutes les recherches sont sans résultat.

(L'homme aux neuf doigts IIe partie) II

Le lendemain, de bonne heure, le train de nuit arrive à la gare de Paris amenant John Smith, qui, en quittant la gare descend dans un hôtel sous le nom de Delagrangé. C'est seulement à présent qu'il ouvre une lettre qui se trouvait parmi les papiers de l'assassiné et par laquelle il apprend que le Ministère des Finances devait remettre à M. Delagrangé des billets de banque pour la somme de 650,000 francs. Jean Smith comprend de suite qu'il y a là un coup à faire et après avoir recacheté la précieuse lettre il va trouver le secrétaire du Ministère des Finances. Il se présente à lui comme M. Delagrangé Directeur de la Banque de l'Industrie, lui remet la lettre cachetée et lui donne le mot d'ordre indiqué dans la lettre. Le secrétaire n'a aucun soupçon contre John Smith, mais lui demande de revenir à 3 heures; on lui remettra alors la somme en question.

En même temps le chef de la police secrète M. Sylvestre Jackson est informé que le cadavre d'un forçat a été trouvé dans un marais aux environs de Paris, et sachant que l'homme aux neuf doigts s'est évadé la veille, il croit que c'est celui-ci qui a péri. Il part lui-même pour le marais pour voir si ses soupçons sont fondés, mais il est bien surpris de voir que le mort n'est pas privé de l'index de la main droite, et par conséquent ne peut être John Smith. A moyen d'un bout d'une couverture arrachée qu'il a trouvé dans la main crispée du mort il réussit à l'identifier. En téléphonant à la Banque de l'Industrie à Lyon il apprend pourquoi M. Delagrangé est parti pour Paris.

Jackson commence à comprendre l'affaire. Il est certain que c'est John Smith qui est derrière tout cela, et il s'agit pour lui de détruire les projets du rusé criminel. En conséquence il écrit un billet à son agent le plus habile, Georges Morne pour qu'il prenne soin que la Banque ne paye pas la somme destinée à la Banque de l'Industrie. Jackson se charge de lancer des mandats d'arrêt portant le signale-

(L'homme aux neuf doigts IIe partie)III

ment de John Smith.

Cependant cette lettre est interceptée par un complice de John Smith envoyé pour surveiller le jeune détective, et à 3 heures l'homme aux neuf doigts se rend au Ministère des Finances et reçoit l'argent sans difficultés.

En même temps Jackson est informé que le criminel recherché demeure probablement à l'Hôtel Victoria sous le nom de M. Delagrange et Georges Morne est envoyé à l'hôtel, tandis que Jackson se rend au Ministère des Finances où à son grand dépit il apprend que l'argent est déjà payé.

A l'hôtel Morne qui apprend que le demandé n'est pas chez lui pour le moment se cache dans sa chambre. Tout de suite après John Smith arrive avec les billets de banque qu'il vient de recevoir, les place dans un sac et se met à emballer ses affaires. Pendant qu'il est bien occupé de cela, Morne profite de l'occasion pour échanger les billets de banque avec un presse papier. Du Ministère des Finances Jackson s'est rendu de suite à l'hôtel "Victoria" et en compagnie de Morne il réussit à surprendre le criminel. Mais John Smith ne se donne pas perdu. Il réussit à déranger le téléphone et tandis que Jackson court pour appeler la police le criminel, par une manœuvre habile, réussit à s'échapper. Un de ses complices l'attend hors de l'hôtel. Ils prennent une auto et s'éloignent en toute hâte; Jackson et Morne dans une autre auto s'élancent à leur poursuite.

Les criminels comprennent tout le temps à créer des obstacles à leurs poursuivants et à la fin ils conçoivent le plan audacieux de rendre les détectives inoffensifs.

Ils réussissent à les attirer dans une maison d'un garde-barrière où les détectives sont assaillis et étroitement garrottés en un tour de mains. Par un tableau horaire John Smith apprend qu'un train va passer dans dix minutes et en profite pour tirer une ven-

(L'homme aux neuf doigts II) IV.

geance raffinée de ses poursuivants. Georges Morne est lié aux rails de la voie devant la maison du garde-barrière et Jackson est attaché à une chaise et placé près de la fenêtre, de sorte qu'il ne pourra pas éviter d'être témoin de la mort terrible de son compagnon.

Les criminels disparaissent aussi, assurés que leurs vengeance cruelle sera accomplie dans quelques minutes. Cependant au dernier moment on réussit à communiquer avec la gare la plus proche et Morne, plus mort que vif, est sauvé.

Naturellement c'est une grande déception pour Jackson qu'il n'a pas réussi . non plus cette fois à saisir l'homme aux neuf doigts. La seule consolation pour lui c'est que le seul profit que le criminel a eu de ses exploits n'est qu'un presse papier.

o o o o o o o o o o o

